

Ogłoszenia Parafialne:

W dniu dzisiejszym obchodzimy X Dzień Papieski. Młodzież naszej parafii zbiera datki do puszek przed kościołem, które zostaną przesłane na konto Fundacji *Dzieło Nowego Tysiąclecia*. Dziękujemy młodzieży za ochotne podjęcie się tego dzieła.

Nabożeństwo Różańcowe dziś o godz. 17.30, a w dni powszednie tygodnia po Mszy Św. wieczornej.

W tym tygodniu: we środę wspomnienie bł. Honorata, w piątek wspomnienie Św. Teresy od Jezusa, w sobotę wspomnienie Św. Jadwigi Śląskiej.

Po wakacyjnej przerwie spotkanie biblijne z ks. dr hab. Romanem Bogaczem w poniedziałek o godz. 19.00.

Spotkanie rodziców dzieci z kl. II we wtorek o godz. 19.00.

Bardzo serdecznie dziękujemy za prace przy kościele i plebanii p. Ryszardowi Gawlikowi, p. Stefanowi Piotrowskiemu, p. Kościelnemu, p. Tadeuszowi Łuszczkowi, p. Janowi Leńartowi, p. Romanowi Paciorkowi, p. Robertowi Góreckiemu z synem Tomaszem, p. Sławomirowi Kordasowi i p. Feliksowi Fedorowi.

Bóg zapłać za ofiarę na stacje Drogi Krzyżowej rejonowi Podkamycze i IV Róży Św. Faustyny. Bóg zapłać za sprzątanie i udekorowanie kościoła rejonowi Podkamycze, a do sprzątnięcia w sobotę od godz. 9.00 zapraszamy rejon ul. Hemara.

Intencje Mszalne 11 - 17 października 2010 r.

Poniedziałek 11 października 2010 r.	7.00	+ Franciszek Wszolek
	18.00	+ Jan Nowak
Wtorek, 12 października 2010 r.	7.00	+ Bogdan Zych
	18.00	+ Maria i Franciszek Janik
Środa 13 października 2010 r.	7.00	+ Barbara Powroźnik /od Marii z Rodziną/
	18.00	+ Władysław Bialik w rocz. śmierci
Czwartek, 14 października 2010 r.	7.00	+ Barbara Powroźnik /od Marii z Rodziną/
	18.00	+ Antonina i Antoni Jaworsey
Piątek, 15 października 2010 r.	7.00	O pomoc w rozwiązaniu trudnych spraw dla Aleksandra i Rodziny
	18.00	+ Mieczysław Czepiec
Sobota, 16 października 2010 r.	7.00	+ Barbara Powroźnik /od Kuzynów i Kuzynek/
	18.00	Dziękczynna w 25 rocz. ślubu Elżbiety i Roberta Góreckich z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Rodzinie
XIX Niedziela Zwykła 17 października 2010 r.	7.30	+ Wojciech i Franciszka (ona) Czepiec
	9.00	+ Jan Sikora w 2 rocz. śmierci i Zofia żona
	10.30	+ Stefan Ptak, syn Mieczysław i Julian Niewiadomski
	12.00	+ Bogdan Zych /od przyjaciół/
	18.00	Za Zmarłych z Rodziny Zajaców

Parafia Rzymskokatolicka *Matki Bożej Nieustającej Pomocy* w Krakowie Mydlnikach
30 - 198 Kraków, ul. Hemara 1, tel. /12/ 626 04 53, e-mail: mydlniki@diecezja.pl, www.mydlniki.diecezja.pl.

Msze Św. w niedzielę: 7.30, 9.00, 10.30 (dla dzieci), 12.00, 18.00

Msze Św. w dni powszednie: 7.00, 18.00 **Kancelaria:** codziennie po Mszy Św. z wyjątkiem niedziel.

Numer Konta Bankowego naszej Parafii: 15-1050-1445-1000-0023-0823-2921

MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie - Mydlnikach * nr 167 * 10.10.2010 r.

XXVIII NIEDZIELA ZWYKŁA

PIERWSZE CZYTANIE z 2 Księgi Królewskiej

Wódz syryjski Naaman, który był trędowaty, zanurzył się siedem razy w Jordanie według słowa proroka Elizeusza, a ciało jego na powrót stało się jak ciało małego dziecka i został oczyszczony. Wtedy wrócił do męża Bożego z całym orszakiem, wszedł i stanął przed nim, mówiąc: „Oto przekonałem się, że na całej ziemi nie ma Boga poza Izraelem. A teraz zechciej przyjąć dar wdzięczności od twego sługi”. On zaś odpowiedział: „Na życie Pana, przed którego obliczem stoję, nie wezmę!”. Tamten nalegał na niego, aby przyjął, lecz on odmówił. Wtedy Naaman rzekł: „Jeśli już nie chcesz, to niechże dadzą twemu słudze tyle ziemi, ile para mułów unieść może, ponieważ odtąd twój sługa nie będzie składał ofiary całopalnej ani ofiary krwawej innym bogom, jak tylko Panu”.
2 Krl 5,14-17

DRUGIE CZYTANIE z 2 Listu Św. Pawła do Tymoteusza

Najmilszy: Pamiętaj na Jezusa Chrystusa, potomka Dawida. On według Ewangelii mojej powstał z martwych. Dla niej znoszę niedolę aż do więzów jak złoćczyńca; ale słowo Boże nie uległo skrępowaniu. Dlatego znoszę wszystko przez wzgląd na wybranych, aby i oni dostąpili zbawienia w Chrystusie Jezusie razem z wieczną chwałą. Nauka to zasługująca na

wiarę: Jeżeliśmy bowiem z Nim współumarli, współ

z Nim i żyć będziemy. Jeśli trwamy w cierpliwości, współ z Nim też królować będziemy. Jeśli się będziemy Go zapierali, to i On nas się zaprze. Jeśli my odmawiamy wierności, On wiary dochowuje, bo nie może się zaprzeć siebie samego.

2 Tm 2,8-13

EWANGELIA wg św. Łukasza

Stało się, że Jezus, zmierzając do Jerozolimy, przechodził przez pogranicze Samarii i Galilei. Gdy wchodził do pewnej wsi, wyszło naprzeciw Niego dziesięciu trędowatych. Zatrzymali się z daleka i głośno zawołali: „Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami”. Na ich widok rzekł do nich: „Idźcie, pokażcie się kapłanom”. A gdy szli, zostali oczyszczeni. Wtedy jeden z nich, widząc, że jest uzdrowiony, wrócił chwając Boga donośnym głosem, upadł na twarz do nóg Jego i dziękował Mu. A był to Samarytanin. Jezus zaś rzekł: „Czy nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziewięciu? Żaden się nie znalazł, który by wrócił i oddał chwałę Bogu, tylko ten cudzoziemiec”. Do niego zaś rzekł: „Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła”.
Łk 17,11-19

JAN PAWEŁ II - ODWAGA ŚWIĘTOŚCI

Tegoroczny jubileuszowy X Dzień Papieski przypada niewątpliwie w chwili wyjątkowej. Wyrażone na Placu Świętego Piotra gorące pragnienie wyniesienia na ołtarze Sługi Bożego Ojca Świętego Jana Pawła II, pamiętne *santo subito*, nie dość, że nie straciło nic ze swej dynamiki, to jeszcze staje się ciałem na naszych oczach. Podpisany przez papieża Benedykta XVI Dekret o heroicznosci cnót Sługi Bożego Ojca Świętego Jana Pawła II pozwala żywić nadzieję, na rychłe ziszczenie się pragnień zarówno wiernych Kościoła Katolickiego, wyznawców innych religii, jak również wielu ludzi dobrej woli na całym świecie. Kościół w Polsce w dalszym ciągu nie przestaje modlić się o ów upragniony dar Bożej Opatrzności. W tym kontekście staje się jasne, że tegoroczny Dzień Papieski wpisuje się w duchowe przygotowanie do właściwego przeżycia chwili ogłoszenia błogosławionym lub świętym Największego z Rodu Polaków. Trudno się dziwić, że Pasterze Kościoła nad Wisłą zadają nam temat świętości pod rozważkę, podczas Dnia Papieskiego Anno Domini 2010.

Analizując treściową zawartość syntetycznego hasła odwaga świętości u Jana Pawła II dostrzeżemy kilka istotnych wymiarów.

Odwaga świętości to po pierwsze wyniesienie przez Jana Pawła II ogromnej rzeszy Sług Bożych do chwały ołtarzy. Wskazywał ich pod każdą szerokością geograficzną, w każdym narodzie, języku, powołaniu i zawodzie, w każdym stanie, rasie i wieku. Szukał tych, którzy pochylali się nad ubogimi, pełnili posługę nauczania, oddawali swe życie wychowaniu czy wreszcie byli nieugiętymi świadkami niewygodnej prawdy. Wyjątkowym przedstawicielem ostatniej grupy jest ksiądz Jerzy Popiełuszko, którego Opatrzność w przedziwny sposób związała z czasem Jana Pawła II. W swej promocji świętych dawał Papież dowód odważnej wiary w możliwą przemianę świata

niejednokrotnie odchodzącego od Boga. W długotrwałym procesie ewangelicznego zaczęnu właśnie święci odgrywają rolę zasadniczą, jako bezkompromisowi świadkowie Jezusa Chrystusa i jego Ewangelii. Przez swą postawę stają się czytelnymi znakami Bożej miłości i miłosierdzia, dobroci i łaski, sprawiedliwości i pokoju. Patrząc na nich świat odzyskuje źródło światła i sens historii jawiącej nie jako kalejdoskop bezcelowych przypadków ale jako historia zbawienia każdego człowieka i całej ludzkości.

Po wtóre Ojciec Święty dał niejednokrotnie dowód swej niebywałej odwagi w trudnych realiach życia. Jednak dzisiaj koniecznie należy uwypuklić fakt, iż nie bał się jawnego dążenia do świętości osobistej, która ujawnia się w człowieczeństwie i może być realizowana przez każdego. Czynił to zwyczajnie, prosto i niezwykle konsekwentnie. Odnosiło się wrażenie, że pragnienie świętości jest jego naczelnym imperatywem, o którym nie zapominał w żadnej chwili życia: podczas modlitwy, pracy, studium, twórczej aktywności, spotkania z człowiekiem, uprawiania sportu, odkrywania piękna przyrody, sprawując posługę kapłana, biskupa i papieża. Podczas spotkań indywidualnych i wielkich liturgii, w chwilach zamyśleń i w kierowaniu Kościołem, kiedy pochylał się z czułością nad biedą człowieka i wtedy, gdy w trosce o jego dobro gromił poglądy tych, którzy poprzez demagogię wyprowadzali go na manowce. W każdej sytuacji z odwagą stawał po stronie świętości, godności człowieka i rodziny.

Wreszcie odwaga Papieża ujawniała się w wezwaniu do świętości. To prawda, że taka jest rola Piotra, i że zadanie wydaje się względnie proste wobec poszukujących Boga w pokorze. Niemniej jednak w czasach ukrytej lub wręcz jawnej kpiny ze świętości trzeba było być niezwykle odważnym, aby nieprzekonanym ukazywać sens świętości.

Jan Paweł II zaświadczał, że jest ona głębokim pragnieniem człowieka, czasem wprowadzie zagłuszonym troską tego świata, ułudą bogactwa i innymi żądzami (por. Mk 4, 19) ale w gruncie rzeczy pragnieniem prawdziwym. Akcentował przy tym nie tylko wysiłek człowieka ale przede wszystkim inicjatywę i pomoc samego Boga. Świętość była dla niego zwyczajnym pójściem za Chrystusem i zdaniem się na Niego. Aby to odkryć trzeba iść do źródła, w górę, pod prąd...

tajemnicach radosnych widzimy (...) radość rodziny, macierzyństwa, przyjaźni, wzajemnej pomocy. W tajemnicach bolesnych rozważamy w Chrystusie (i razem z Jego Matką) wszystkie cierpienia człowieka. W tajemnicach chwalebnych odżywają nadzieje życia wiecznego. W Chrystusie zmartwychwstałym cały świat zmartwychwstaje". /Rzym 7 XI 1983/

"Powtarzając dobrze znane i drogie sercu modlitwy: Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo i Chwała Ojcu człowiek skupia się na rozważaniu tajemnic zbawienia i przedstawia Bogu za wstawiennictwem Maryi, potrzeby własne i całej ludzkości, prosząc Chrystusa o siły, by mógł bardziej konsekwentnie i wielkodusznie żyć Ewangelią. Kiedyś powszechny był zwyczaj codziennego odmawiania Różańca w rodzinie. Jak dobroczynne owoce przyniosłaby ta praktyka także dzisiaj! Maryjny Różaniec oddała niebezpieczeństwa rozpadu rodziny, jest niezawodną więzią jedności i pokoju". /Castel Gandolfo 1.X.1995/

"Różaniec, to moja ulubiona modlitwa! Taka wspaniała modlitwa! Wspaniała w jej prostocie i jej głębi. W tej modlitwie powtarzamy po wielokroć słowa, które Dziewica Maryja usłyszała od Archanioła i od swej kuzynki, Elżbiety. Na tle słów: "Zdrowaś Maryja" dusza uzmysławia sobie zasadnicze wydarzenia (Tajemnice) z życia Jezusa Chrystusa... Modlitwa tak prosta i tak bogata. Z głębi mojego serca zachęcam wszystkich do jej odmawiania." (papież Jan Paweł II)

Od wieków z różańcem w rękę przychodzili tu pielgrzymi różnych stanów, rodziny i całe parafie, aby od Maryi uczyć się miłości do Chrystusa. I wybierali w ten sposób szkołę najlepszą. Rozważając bowiem tajemnice różańcowe patrzymy na misterium życia, męki, śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa, przeżywamy je tak, jak Ona w swym sercu matczynym je przeżywała. Odmawiając różaniec rozmawiamy z Maryją, powierzamy Jej ufnie wszystkie nasze troski i smutki, radości i nadzieje. /Ludźmierz 1997/

NABOŻEŃSTWO RÓŻAŃCOWE W NASZYM KOŚCIELE:
w niedzielę o godz. 17.30, w dni powszednie tygodnia po Mszy Św. wieczornej.

Mamy nadzieję, że tegoroczny X Dzień Papieski obchodzony pod hasłem "Jan Paweł II - Odwaga Świętości" sprawi, że zechcemy ponownie odnaleźć siebie samych w blasku nauczania i osoby Kandydata na ołtarze!

oprac. ks. Dariusz Kowalczyk
Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia”
Warszawa

Jan Paweł II o różańcu

"Różaniec jest to modlitwa, którą bardzo ukochałem (...). Przedziwna w swej istocie i głębi (...). Oto bowiem na kanwie słów Pozdrowienia Anielskiego przesuwają się przed oczyma naszej duszy główne momenty z życia Jezusa Chrystusa (...) jakbyśmy obcowali z Panem Jezusem przez serce Jego Matki. Równocześnie zaś w te same dziesiątki różańca, serce nasze może wprowadzić wszystkie sprawy, które składają się na życie człowieka, rodziny, narodu, Kościoła, ludzkości (...). W